

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلاة على رسول الله و على آله الأطياب الأطهار.

بسیار برنامه‌ی شیرین و معنوی اجرا شد به وسیله‌ی شما جوانان عزیز. دل‌های پاکیزه و شاداب جوان در هر عرصه‌ای از عرصه‌ها - چه معنوی، چه دنیائی - وقتی وارد میشود، معنویت و شور و نشاط معنوی را در فضا میپراکند. تلاوت بسیار خوبی هم جوان عزیز دیگر ما اجرا کردند. خدا را سپاسگزاریم که در جمع شما عزیزان و جوانان، از ارتش، سپاه، نیروی انتظامی و بسیج، در این منطقه‌ی مهم و حساس کشور حضور پیدا کرده‌ایم.

مسئولیت نیروهای مسلح در این منطقه هم مثل همه‌ی مناطق کشور، مسئولیتهای خطیر و تعیین کننده است. در هر کشوری و میان هر ملتی، نیروهای مسلح قدرتمند و باانتظام و پرورش یافته، از طرفی مایه‌ی امنیت خاطر آن ملت است، و از طرفی مصونیت‌ساز و امنیت‌ساز در مقابل بیگانگانی است که هوسهای تجاوزکارانه‌ی آنها، آنها را به دست اندازی به این سو و آن سو وادار میکند. وقتی يك ملت پنجه‌های فولادین و بازوهای قدرتمند خود را در لباس نیروهای مسلح به رخ دیگران کشید، توهم و خیال دست اندازی نسبت به آن کشور تضعیف میشود و دشمن حساب کار خود را میکند.

شما جوانان عزیز میدانید و بدانید؛ در دنیا صرفه و صلاح سلطه‌گران و متجاوزان، جنگ افروزی است. جنگ افروزی یکی از کارهائی است که از دیرباز کار متعارف و معمول قدرتمندان و سلطه‌گران و متجاوزان به حدود ملتهای دیگر بوده است و در دوران ما - یعنی دوران معاصر پیشرفت تمدن مادی - به خاطر فروش سلاح و رونق گرفتن صنایع وابسته‌ی به سرمایه‌داران، این انگیزه مضاعف شده است. قدرتمندان، چه سیاسیون، چه سرمایه‌دارانی که پشت سر کارخانجات اسلحه‌سازی دنیا هستند، فکرشان ایجاد جنگ و ناآرامی است؛ تحمیل بحران به ملتها و کشورهاست. آنچه میتواند این انگیزه را قبل از بروز و ظهور آن ضعیف کند یا از بین ببرد، آمادگی ملتهاست؛ که این آمادگی، هم در صورت و شکل آمادگی عمومی ملت، و هم در شکل حضور نیروهای مسلح تأمین میشود.

امروز بحمدالله ملت عزیز ما در سرتاسر کشور، جوانان ما، مردم ما، احساس آمادگی برای دفاع از کشورشان میکنند؛ برای پیشبرد کشور احساس آمادگی میکنند. نیروهای مسلح ما هم که در صفوف مقدم دفاع قرار دارند، بحمدالله امروز از گذشته‌ها بسیار آماده‌تر و تواناترند.

عزیزان من! امیرالمؤمنین (علیه الصلاة و السلام) نیروهای مسلح را حصون رعیت، یعنی حصارها و باروهای اطمینان‌بخش برای ملتها دانسته است؛ اما میفرماید: «فالجنود باذن الله حصون الرعیة»؛ (1) باذن الله است. آنچه که تعیین کننده است، اراده‌ی الهی است. هرچه نیروهای مسلح خودشان را، دل‌های خودشان را، جانهای پاکیزه‌ی خودشان را با یاد خدا و ذکر خدا و معنویات مانوس‌تر کنند، توانائی آنها بیشتر خواهد شد، قدرت بازدارندگی آنها بیشتر خواهد شد. شما ببینید در جنگهای اخیر این منطقه، در جنگ سی و سه روزه، در جنگ بیست و دو روزه‌ی غزه، گروههای اندک بر ارتشهای بظاهر قدرتمندی که لاف و گزاف درباره‌ی قدرت خود میگفتند، پیروز شدند. آنها خدانشناس بودند، آنها مادی محض بودند؛ اما اینها معنوی بودند، اینها با خدا ارتباط داشتند. جبهه‌های خود ما هم بهترین شاهد برای برترین توجه‌های معنوی از سوی جوانان بود. در سنگرهای ما، در خطوط دفاعی ما، در شبهای تهاجم و حمله‌ی نظامی ما، راز و نیاز رزمندگان یکی از مسائلی است که در تاریخ ما بی‌نظیر بوده است و این در تاریخ خواهد ماند.

مسئولان محترم نیروهای مسلح از این جوانهای عزیز، رزمندگانی آماده‌ی به کار و مهبیای دفاع از حیثیت ملی و هویت ملی و مرزهای کشور و مرزهای اعتقادی بسازند. امروز ملت ایران در مقابله‌ی با دشمنان خود احساس قدرت میکند. این احساس قدرت، يك احساس کاذب نیست؛ يك احساس واقعی است؛ متکی به واقعیات است. این را دشمنان ما هم میدانند.

ما به پیروی از تعالیم اسلام، اهل تجاوز و تعرض به این و آن نیستیم؛ اما اهل کوتاه آمدن در مقابل هیچ متجاوزی هم نیستیم. ملت ایران و نیروهای مسلح آنچنان آماده هستند که گمان و خیال و توهم تجاوز و تعدی را از سوی دشمنان هم اجازه نمیدهند و با آمادگی خود، با روحیه‌ی همیشه حاضر و پایه‌کار خود، آنچنان هیبتی از خود در دل دشمن به وجود آورده‌اند که آنچه شما در دنیا می‌بینید از این حرفهائی که میزنند، در همه‌ی دنیا حمل بر لاف و گزاف میشود. این آمادگی را باید حفظ کنید، روزه‌روز آن را تقویت کنید؛ و بدانید هر حرکت شما برای توانا کردن و معنوی کردن و منتظم کردن نیروهای مسلح، حسنه‌ای است که خدای متعال آن را به حساب می‌آورد.

این منطقه هم منطقه‌ی مردان دلاوری است که یاد آنها در خاطره‌ی مردان رزمنده‌ی دارای سابقه‌ی در میدانهای نبرد، همواره زنده است. از خداوند متعال توفیقات شما عزیزان را از درگاه عظمت و مکرمت الهی مسئلت میکنیم و توفیق خدمتگزاری و عاقبت‌به‌خیری را برای شما از خداوند طلب میکنیم.

والسلام علیکم ورحمة‌الله و برکاته

(1) نهج البلاغه، نامه‌ی 53